

CARMINA ET CHARACTERES

non profunt morbis medendis.

ILlicet est actum, & medici, desistite cepto,
 Nequicquam tantas medicando volvere curas,
 Et frustra insomnes meditando rumpere noctes,
 Cum dicto citius iactati murmure rauc o,
 Carminis obtentu, languentia pectora sanet
 Quisq; Machaonias licet ignoraverit artes,
 Fallor? an Albertum cerebelli somnis ludunt?
 Fallar, & (o Superi) mea me praesagia fallant:
 Vocibus aegroti, curentur carmine morbi.
 Si vos humanae stringit pietatis imago,
 Languida mortificis viduetis corpora morbis:
 Fallor, & Albertum vulgi deliria fallunt:
 Nec sonus aegrotos, nec curant carmina morbos.
 Ista superstitio numeris itrepit obortis
 Pythagore, cuius quotquot commenta sequuntur
 Alenbuncq; suis medicamina facta, figuris,
 Deliris illorum animis teter incubat error.
 Sepè etenim naturā malum mutata novavit,
 Livensiq; inversa cadit vis tabida morbi:
 Auspice natura quod sit, mens credula vulgi
 Autumat obscuro contortum murmurare carmen
 Efficere, aut magicis appensa figilla figuris.
 Explicet Alehindus morbos ambire furentes
 Carminibus solitus, nugas se statum aniles.
 Carmina quis, magicosq; sonos, caeliq; figuras
 Conperit unde vagis abstracta figura Planetis
 Cessit? & unde suas traxerunt carmina vires?
 An putat influxu celi, vel lumine solis?
 Non agit in speciem species distincta remotam.
 Anne Characteres, elementaresq; figuras,
 Credibile est alis vires extendere rebus?
 Invidet ætivam formam naturā figuris,
 Nec caput immensas ignava potentia vires,
 Nec tollunt morbum nisi quæ contraria morbo.
 Murmure ergo licet vocelq; proeacibus Euris.
 Jactetur, & raucis humectet hiatibus ora;
 Non intemperiem mulcebit corporis agram,
 Sed morbi impasti stridentia carmina lambent,

ERGO

*Signa, Characteres, appensa figilla, figurae.
 Non possunt vel ab his, vel in hos transcribere morbos.*

VINVM ARTICVLARI MORBO

non competat.

QVem cruda arthritis tumidis humoribus urget,
 Ennui, insano monent valde dicere vino.
 Qui crebro solutus pateras haurire recentis,
 Nodasam hospitis, comis, excepisse podagram
 Traditur; hoc caneat morbi securus amari
 Contemptor, rabo qui plurimum imminet istis:
 Ne forte articulus aebet ludibria senis.
 Hos pituita tenax natura mimica dolores
 Excitat; hanc nimio suffusa plegmate vena
 Accipiunt, vini tenuis quas proluit humor:
 Praecipit atq; moras, morbi tunc diditus humor
 Plurimus articulos volutat, quæ corporis omnia
 Progressum inlustrat citi circumfusa nervos:
 Narrosq; humor violento humore fatiscit,
 Quem dedit in altum natura suisq; ingavit
 Articulus. Serpit vino contagio morbi.
 Quin etiam crassus stomachus spumantibus balent,
 Offundit crebras nebulas, quæ deinde soluta
 Humoribus dios generant, aliosq; resolvunt,
 Per venasq; artusq; & vinida membra recursant.
 Nec minor est vini sanis violentia membris,
 Vinida gustato quoniam quassata labascunt
 Membra Deo: cunctisq; calor compagibus ardet,
 Vivificosq; exest humores ignem ardet.
 Dilat humore: crudos, stomachosq; resolu
 Se iecori infundat vinum, spumantiaq; haurit
 Vena iecur, venisq; iecur transmissis habendum:
 Perientatq; malum venas patulosq; meatus
 Obsruit, atq; mora violentos implicat ignes.
 Inde facultates vis interfusa cineret,
 Membraq; dogæ erant vires oblita priores,
 Cum gravis articulus morbi vis incubat atris
 Sic cadit articuli languentis vinida virtus,
 Et calor, & cunctas qui transit spiritus artus.
 At procul hoc morbo, sensusq; abstemius errat,
 Nec times invisatos arthritide morbos.
 Ast pater huic morbo vinum est, residemq; movebit,
 Rursus in articulos magno discrimine morbum.

ERGO,

*Distentis fluxu nervis, tendone dolenti,
 Exhaustis nocet rorantis pocula Bacchi.*